

A spökhistoria sum jär sanning.

De här dei jär int någon spökhistoriu sum ja har hårt berättet fran far u farsars teid, uten dei jär en sum ja själv har upplive, så den har dei förtjanst att ha jär sanning.

Vi gar da så langt tillbaks ei teiden sum en 35 ar. Ja var be den teiden omkring 9 ar, men ja huksar ännu va sum da hände sum um det kund var ei gar. Vi had just flytt in i o nöbyggde manbyggning u vi lag ei en av kamrar, min bror u ja u gamble faffar. Min bror u ja lag ei en säng u mitt imot faffar. Nå var dei så konstut me dei här saken att vörr aldri kund fa behalde dönu pa uss um nati när vörr lag u sivde, äutn ha lag mairendails ner pa golve när vörr vaknädä pa morgnar.

Dei var pa summarteiden ain nat sum ja vaknädä av att någon drog ei dönu, u när ja keikar hän pa sängbalken far ja se ett par händer sum haldar tväss um sängbalken. Ja tänkt fysst att dei jär väl min bror sum bär vill skräm mi pa någ veis. Ja keikar ner på golve män ja far int se någon. Ja tänkt int någ veidare pa saken utan gynnar kännä pa händana. Jo, di jär av kyt u blod u ja ropar till min bror att ta bort dum, män han vaknar inte äutän ligger bär u sivar. Ja blair ärgar till släut u gynnar banke pa händana, men dei hjälpar inte. Till släut så slar den tanken mi, att dei kan int var min brors händer. Han ligger bei vägg u ja bei balk, da kan dei aldri var han sum haldar händer ner ifran golve u upp pa sängbalken. Ja kännar ättar, jo, min bror har sein händer pa andrä seidu um mi så de kan int var han. Ja keikar ännu en gang ner pa golve, naj dei söns int någon där u ei halvskymningi skudd ja prumt ha set någon um dei var någon där.

Kan händ att dei jär faffar? Naj, han snarkar hänn ei sein sängi. Händer jär för sma till var hans u för stäurä till var min brors. Ja förstar nå att dei kan int va reit ställt, u ja bleir sa rädd att hjärtä hadd naug stännä. Ja kräupar ner undar dönu u hyllar yvar häudä. Ja ligger undar dönu u häirar att dei jär någon sum spinnar sum en kattä u sum vill ryck av mi dönu, men ja haldar ei sa mik ja orkar. Så ligger ja vaken ändå tills dei bleir morgen.

Sän vainda nat känd vi att dei var någon sum drog dönu av uss, u vi visst int hur vi skudd bär uss at mä dei. Till släut så hitt vörr pa att vörr skudd spekä fast dönu mä sma nudar. Dei hjälpt dei, u sen vainda nat så fick vi behalde dönu pa uss.

Dei här historia ha jär dagande sanning u ja ljaugar inte sum andrä författarä nå för teiden gär.

J. H.